

ข้อมูลข่าวสารของกรมวิทยาศาสตร์บริการ
ตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

วศ กฟ
จว 70

เอกสารผลงานที่เสนอให้ประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
นักวิทยาศาสตร์ 7 ว

การศึกษาปริมาณไซลีนที่ออกจากระบวน
การผลิตของ โรงงานอุตสาหกรรม

โดย

นายสุรัตน์ เพชรเกษม
นักวิทยาศาสตร์ 6ว

กลุ่มงานสิ่งแวดล้อม
กองพิบัติภัยและวิศวกรรม
กรมวิทยาศาสตร์บริการ

เอกสารผลงานที่เสนอให้ประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
นักวิทยาศาสตร์ 7 ว

เลขหมู่	๑๘ กพ
	๑๑ ๗๐
เลขทะเบียน	11587
วันที่	16 / ๕.๑ / 46

การศึกษาปริมาณโซลีนที่ออกจากกระบวนการ
การผลิตของโรงงานอุตสาหกรรม

โดย

ด้วยอกินันทนากการ
จาก
๑๘

นายสุรัตน์ เพชรเกษม
นักวิทยาศาสตร์ 6ว

กลุ่มงานสิ่งแวดล้อม
กองฟิสิกส์และวิศวกรรม
กรมวิทยาศาสตร์บริการ

กรมวิทยาศาสตร์บริการ

บทคัดย่อ

ได้ทำการศึกษาปริมาณไซลีน (Xylene) ในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการใช้ไซลีนในกระบวนการผลิต ตั้งแต่ปี พ.ศ.2542 ถึง พ.ศ. 2545 โดยทำการวัดปริมาณไซลีนจากปล่องปล่อยสู่อากาศของโรงงานและพื้นที่การทำงาน การตรวจวัดใช้เครื่องเก็บและวิเคราะห์ก๊าซ Foxboro 1B2 ซึ่งใช้หลักการ NDIR ทำการศึกษาปริมาณไซลีนในปล่องปล่อยสู่อากาศจากโรงงานผลิตเครื่องปรับอากาศ จำนวน 3 จุด พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 2-56 ส่วนในล้านส่วน ซึ่งทุกจุดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน และจากโรงงานผลิตตู้เย็นทำการตรวจวัดจำนวน 3 จุด พบว่าปริมาณไซลีนที่ปล่อยออกจากปล่องปล่อยสู่อากาศมีค่าอยู่ระหว่าง 4-142 ส่วนในล้านส่วน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน โรงงานผลิตสีทำการตรวจวัดในปล่องปล่อยสู่อากาศจำนวน 4 จุด พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.4-16 ส่วนในล้านส่วน โรงงานผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ทำการตรวจวัดในปล่องปล่อยสู่อากาศจำนวน 6 จุด พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 1.9-29.5 ส่วนในล้านส่วน โรงงานผลิตรถยนต์ทำการตรวจวัดในปล่องปล่อยสู่อากาศจำนวน 6 จุด พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 2.3-28.1 ส่วนในล้านส่วน โรงงานพิมพ์สีบนแผ่นโลหะ ทำการตรวจวัดในปล่องปล่อยสู่อากาศจำนวน 2 จุด และบริเวณพื้นที่ทำงานจำนวน 2 จุด พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 18-144 ส่วนในล้านส่วนและ 3.6-13.9 ส่วนในล้านส่วนตามลำดับ โรงงานผลิตกระจกทำการตรวจวัดในพื้นที่ทำงานจำนวน 2 จุด พบว่าบริเวณห้องสี1 มีค่าอยู่ระหว่าง 113-116 ส่วนในล้านส่วน ซึ่งเกินกว่าค่ามาตรฐานกำหนด และบริเวณห้องสี2 16.5 และ 214.2 ส่วนในล้านส่วน ซึ่งมีบางครั้งมีค่าเกินกว่ามาตรฐาน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	i
บทที่ 1	บทนำ
	1.1 ปัญหาและที่มาของการวิจัย
	1.2 วัตถุประสงค์
	1.3 ขอบเขตของการศึกษา
	1.4 ระยะเวลาการศึกษาวิจัย
	1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ
บทที่ 2	แหล่งกำเนิดมลพิษและพิษภัย
	2.1 สมบัติของโซลีน
	2.2 ประโยชน์
	2.3 แหล่งสำคัญที่แพร่กระจาย
	2.4 ปฏิกริยาทางเคมีและชีวของสารเมื่อเข้าสู่ร่างกาย
	2.5 ความเป็นพิษต่อมนุษย์
บทที่ 3	วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และวิธีดำเนินการ
	3.1 ตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง
	3.2 อุปกรณ์และเครื่องมือ
	3.3 วิธีการทดลอง
บทที่ 4	ผลการทดลอง
บทที่ 5	วิจารณ์และสรุปผลการทดลอง
	5.1 วิจารณ์และสรุปผลการทดลอง
	5.2 ข้อเสนอแนะ
กิตติกรรมประกาศ	
เอกสารอ้างอิง	

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ปัญหาและที่มาของการวิจัย

ประเทศไทยมีการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมอย่างกว้างขวาง ซึ่งในอุตสาหกรรมหลายประเภท เช่น อุตสาหกรรมพลาสติก เรซิน และเคมีภัณฑ์ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมผลิตยารักษาโรค อุตสาหกรรมผลิตสี มีการใช้สารเคมีมากมายหลายชนิด อาทิเช่น สารทำลายอินทรีย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกลุ่มอะโรมาติก ไฮโดรคาร์บอน ซึ่งได้แก่ สไตรีน เบนซีน โทลูอีน และไซลีน สารเคมีเหล่านี้สามารถสามารถเข้าสู่ร่างกายได้ ทั้งทางเดินหายใจ ดูดซึมผ่านทางผิวหนัง และปนเปื้อนกับอาหาร เข้าสู่ร่างกายและก่อให้เกิดพิษภัยกับผู้ปฏิบัติงานที่สัมผัสกับสารเหล่านี้หรือประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้โรงงานอุตสาหกรรมที่มีการใช้สารเคมีเหล่านี้ จึงมีการควบคุมคุณภาพอากาศภายในบริเวณพื้นที่ทำงานซึ่งประกาศโดยกระทรวงมหาดไทย และในปล่องปล่อยสู่อากาศ โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม จึงควรให้ความสำคัญอย่างจริงจังและต่อเนื่องเพื่อการรักษาสุขภาพแวดล้อมที่ดีให้คงอยู่เพื่อสุขภาพอนามัยที่ดีต่อผู้ปฏิบัติและประชาชนที่อาศัยบริเวณโดยรอบ โดยมีการเฝ้าระวังการปล่อยสารมลพิษทางอากาศเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการดำเนินงานในทุกขั้นตอนของการผลิตมีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม

จึงได้ทำการศึกษาวัดปริมาณไซลีนในปล่องปล่อยสู่อากาศและบริเวณพื้นที่ทำงานของโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการใช้สารดังกล่าว เพื่อเป็นการเฝ้าระวังอันเป็นการป้องกันสุขภาพของพนักงานที่ทำงานภายในโรงงานและประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณรอบๆ โรงงานที่อาจได้รับผลกระทบจากการปล่อยสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาปริมาณไซลีนจากปล่องปล่อยสู่อากาศจากโรงงานอุตสาหกรรมที่ทำการตรวจวัดและบริเวณพื้นที่ทำงาน

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาปริมาณไซลีน จาก โรงงานผลิตเครื่องปรับอากาศ โรงงานผลิตตู้เย็น โรงงานผลิตสี โรงงานผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ โรงงานผลิตรถยนต์ โรงงานพิมพ์สีบนแผ่นโลหะ และ โรงงานกระจก

1.4 ระยะเวลาการศึกษาวิจัย

ระหว่างเดือน มีนาคม 2542 – กุมภาพันธ์ 2545

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.5.1 เป็นการเฝ้าระวังและรักษาสุขภาพแวดล้อมในการทำงาน

1.5.2 สร้างความเชื่อมั่นและกำลังใจต่อพนักงานที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการได้รับสารมลพิษ

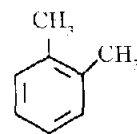
บทที่ 2

แหล่งกำเนิดมลพิษ และพิษภัย

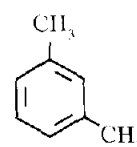
2.1 สมบัติของไซลีน

ไซลีนเป็นอโรมาติกไฮโดรคาร์บอน มีสถานะเป็นของเหลวไม่มีสี ในทางการค้าไซลีนเป็นสารผสมของไซลีน 3 ไอโซเมอร์ คือ o-xylene ประมาณ 30% m-xylene ประมาณ 60-70% และ p-xylene ประมาณ 5% มีสูตรโมเลกุล $C_6H_4(CH_3)_2$ น้ำหนักโมเลกุล 106.17 สูตรโครงสร้าง

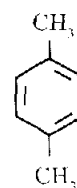
o-xylene หรือ ortho-xylene หรือ 1,2-dimethylbenzene

m-xylene หรือ meta-xylene หรือ 1,3-dimethylbenzene

p-xylene หรือ para-xylene หรือ 1,4-dimethylbenzene

ชื่ออื่น : dimethylbenzene, xylain, xylol

คุณสมบัติ	o-xylene	m-xylene	p-xylene	isomer mix
จุดหลอมเหลว, °C	-25.0	-47.4	13.2	25.0
จุดวาบไฟ, °C	17	31	30	29
ความหนาแน่น, g/cm ³	0.88	0.86	0.86	0.867-0.869
จุดเดือด, °C	144.4	139.7	138.5	140.5
ความหนาแน่นไอ	3.66	3.66	3.66	3.66
ความดันไอ	10 mm. ที่ 32.1 °C	10 mm. ที่ 28.3 °C	10 mm. ที่ 27.3 °C	-
การละลายน้ำ (ที่ 20 °C)	ไม่ละลาย	ไม่ละลาย	ไม่ละลาย	-
การละลายใน ethyl alcohol	ละลายได้ดี	ละลายได้ดี	ละลายได้ดี	-
การละลายใน ethyl ether	ละลายได้ดี	ละลายได้ดี	ละลายได้ดี	-
อุณหภูมิที่ติดไฟได้เอง, °C	465	530	530	-

ไซลีนจัดอยู่ใน class 3 คือเป็นของเหลวไวไฟ ตามระบบ UN (United Nation Classification System)

2.2 ประโยชน์

- 2.2.1 ใช้เป็น intermediate ในอุตสาหกรรมพลาสติก อุตสาหกรรมเส้นใยสังเคราะห์
- 2.2.2 ใช้เป็นทินเนอร์หรือสารทำละลายในหมึก ยาง เรซิน และแลคเกอร์
- 2.2.3 ใช้เป็นสารขจัดสี ในอุตสาหกรรมเคลือบกระดาษ
- 2.2.4 ใช้เป็นสารทำละลายและเป็น emulsifiers ในการผสมสารเคมีที่ใช้ทางการเกษตร
- 2.2.5 ใช้เป็นสารลดคราบน้ำมันในอุตสาหกรรมพลาสติก และอิเล็กทรอนิกส์
- 2.2.6 ใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิต benzoic acid, phthalic anhydride, isophthalic และ terephthalic acid

- 2.2.7 ใช้ผสมในน้ำมันเชื้อเพลิงของเครื่องยนต์

2.3 แหล่งสำคัญที่แพร่กระจาย

โซลีนออกสู่สิ่งแวดล้อมคือ โรงงานอุตสาหกรรมที่มีการใช้โซลีน ซึ่งจะฟุ้งกระจายอยู่ในบรรยากาศภายในโรงงานและฟุ้งกระจายออกมาเป็นป้อนกับบรรยากาศภายนอก โดยออกจากปล่องปล่อยสู่อากาศของโรงงาน ถ้าหากเครื่องมือและอุปกรณ์ในการควบคุมมลพิษทางอากาศของโรงงานไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ประเภทของโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการใช้โซลีนและสามารถก่อให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศได้

1. โรงงานทำกิจการเกี่ยวกับสี แลคเกอร์ แชลล็ก
2. โรงงานพิมพ์สี เคลือบเงาบนแผ่นโลหะ
3. โรงงานทำเฟอร์นิเจอร์ไม้
4. โรงงานซ่อมรถยนต์ (อู่เคาะพ่นสี)
5. โรงงานแบ่งบรรจุสารเคมีทางการเกษตร ซึ่งใช้โซลีนเป็นตัวทำละลาย

2.4 ปฏิกริยาทางเคมีและชีวของสารเมื่อเข้าสู่ร่างกาย

2.4.1 การดูดซึม (absorption) การเข้าสู่ร่างกายของโซลีนส่วนใหญ่ผ่านทางผิวหนังและการหายใจ เมื่อผ่านเข้าทางผิวหนังจะมีผลก่อให้เกิดการระคายเคืองต่อผิวหนังรุนแรงยิ่งกว่าการสัมผัสสาร เบนซีน และโทลูอีน ส่วนการเข้าสู่ร่างกายโดยการหายใจ เมื่อเข้าสู่ปอดจะส่งผ่านเข้าสู่ระบบหมุนเวียนของกระแสโลหิต

2.4.2 เมตาบอลิซึม (metabolism) โดยทั่วไปโซลีนจะถูกในร่างกายเผาผลาญไปเป็น o-, m- หรือ p-toluic acid ($\text{CH}_3\text{C}_6\text{H}_4\text{COOH}$)

2.4.3 การขับออกจากร่างกาย (excretion) โซลีนเมื่อถูกเมตาบอลิซึมไปเป็น toluic acid จะถูกขับออกทางปัสสาวะ หรือรวมตัวกับ glycine ขับออกมาในรูป methylhippuric acid ($\text{CH}_3\text{C}_6\text{H}_4\text{COONHCH}_2\text{COOH}$)

2.5 ความเป็นพิษต่อร่างกาย

2.5.1 ความเป็นพิษจากการสัมผัสแบบเฉียบพลัน จะเกิดขึ้นเมื่อสัมผัสโซลีนที่มีความเข้มข้นมากกว่า 200 ส่วนในล้านส่วน อาการที่เกิดขึ้นคือ

- อาการมีน้ำตา ปวดศีรษะ คลื่นเหียน อาเจียน และอาการเสียวคอและหน้าอก
- อาการทางระบบทางเดินหายใจ ได้แก่อาหารไอและน้ำมูกไหล
- ระคายเคืองต่อผิวหนังและตา

2.5.2 ความเป็นพิษจากการสัมผัสแบบเรื้อรัง อาการที่เกิดขึ้นจากการสัมผัสโซลีน เข้าไปเป็นระยะเวลานานต่อเนื่องกัน จะมีอาการคล้ายคลึงกับอาการที่เกิดขึ้นจากการสัมผัสแบบเฉียบพลัน แต่อาการที่เกิดขึ้นในบางระบบอาจรุนแรงมากกว่า เมื่อสัมผัสกับละออง (fume) เป็นเวลานานติดต่อกันจะทำให้เยื่อตาอักเสบ ผิวหนังและจมูกแห้ง คอแห้ง ถ้าสัมผัสกับของเหลวโดยตรง ผิวหนังจะเป็นสะเก็ดหรือเป็นโรคผิวหนังชนิดไม่รุนแรง ถ้าหายใจเอาไอเคมีเข้าไป จะมีผลไปกระตุ้นและกดระบบประสาทส่วนกลาง เช่น อาการชา ลม กระตุก หวาดกลัว ความจำเสื่อม อ่อนเพลีย จิตใจกระวนกระวาย ทรงตัวลำบาก ปวดศีรษะเบื่ออาหาร คลื่นเหียน และท้องอืด จากการสังเกตในคนใช้ตรวจพบว่าเนื้อเยื่อมีจำนวนเซลล์เพิ่มขึ้นมากผิดปกติระดับโตขึ้นเล็กน้อยเนื้อเยื่อหรือกลุ่มเซลล์บางส่วนตาย และเป็นโรคได้

บทที่ 3

วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และวิธีดำเนินการ

3.1 ตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง

อากาศภายในบริเวณโรงงาน

3.2 อุปกรณ์และเครื่องมือ

3.2.1 เครื่องเก็บและวิเคราะห์ก๊าซ Foxboro 1B2

3.2.2 cartridge สำหรับกรองฝุ่น (high efficiency particle filter) Foxboro part#CR011WX

3.2.3 cartridge สำหรับกรองสารอินทรีย์ต่าง ๆ NORTH part no.75SC

3.2.4 อุปกรณ์สำหรับเก็บก๊าซจากปล่อง

3.3 วิธีทดลอง

3.3.1 นำเครื่องเก็บและวิเคราะห์ก๊าซ ไปบริเวณใกล้เคียงปล่องที่จะทำการเก็บตัวอย่าง

3.3.2 เปิดเครื่องทิ้งไว้เป็นเวลาประมาณ 15 นาที หลังจากนั้นป้อนชื่อ Xylene ลงไปเครื่องจะทำการหา path length และ wave length ที่มีอยู่ในหน่วยความจำของเครื่องและทำการตั้งให้ตรงกับที่มีอยู่ในหน่วยความจำ

3.3.3 เครื่องจะขึ้นคำสั่งให้ทำการปรับศูนย์เครื่องก่อนทำการวัด โดยใส่ cartridge สำหรับกรองสารอินทรีย์ (3.2.3) ที่ปลายท่อเก็บตัวอย่าง หลังจากนั้นป้อนคำสั่งให้เครื่องทำการปรับตั้งศูนย์ ในการปรับตั้งศูนย์ควรทำในบริเวณใกล้เคียงกับจุดที่จะทำการเก็บตัวอย่าง แต่ถ้าไม่สามารถปรับตั้งศูนย์ได้ ให้ย้ายเครื่องออกมาอยู่ในบริเวณที่มีสารที่ต้องการวัดเจือปนอยู่น้อย

3.3.4 เมื่อปรับตั้งศูนย์เรียบร้อยแล้ว เครื่องจะขึ้นคำสั่งเครื่องพร้อมที่จะทำการตรวจวัด ให้ทำการเปลี่ยน cartridge สำหรับกรองสารอินทรีย์ออก และต่อท่อเก็บตัวอย่างจากเครื่องเข้ากับด้านที่มี cartridge สำหรับกรองฝุ่น (3.2.2) ซึ่งประกอบอยู่ในอุปกรณ์สำหรับเก็บตัวอย่างก๊าซจากปล่อง (3.2.4) ต่อท่อสำหรับเก็บตัวอย่างซึ่งสอดเข้าไปในปล่องที่ทำการตรวจวัดเข้ากับปลายอีกด้านหนึ่งของอุปกรณ์สำหรับเก็บตัวอย่างก๊าซจากปล่อง

3.3.5 เมื่อติดตั้งอุปกรณ์ตามข้อ 3.3.4 เรียบร้อยแล้ว ป้อนคำสั่งให้เครื่องทำการเก็บตัวอย่าง เครื่องจะแสดงความเข้มข้นของสารที่ทำการตรวจวัดเป็นตัวเลข บันทึกข้อมูล ใช้เวลาในการตรวจวัดประมาณ 20 นาที

3.3.6 ในการเก็บตัวอย่างบริเวณพื้นที่ทำงาน ทำตามข้อ 3.3.1-3.3.3 เมื่อปรับตั้งศูนย์เรียบร้อยแล้ว เมื่อเครื่องขึ้นคำสั่งพร้อมที่จะทำการตรวจวัดให้ทำการเปลี่ยน cartridge สำหรับกรองสารอินทรีย์ออก และต่อท่อเก็บตัวอย่างจากเครื่องเข้ากับด้านที่มี cartridge สำหรับกรองฝุ่น (3.2.2)

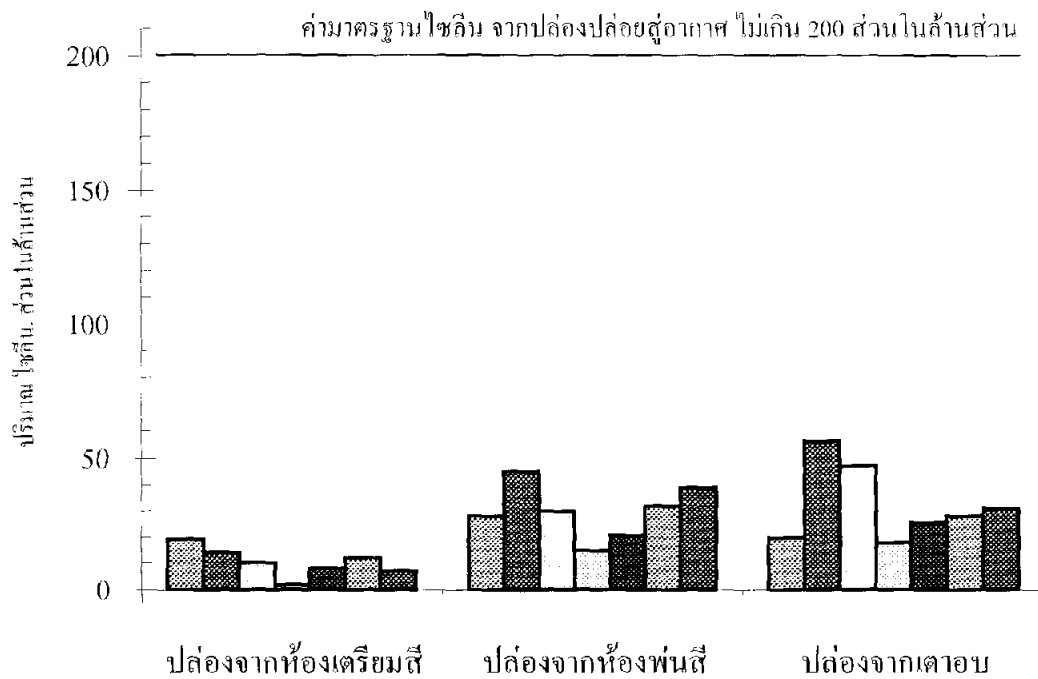
3.3.7 เมื่อติดตั้งอุปกรณ์ตามข้อ 3.3.6 เรียบร้อยแล้ว ป้อนคำสั่งให้เครื่องทำการเก็บตัวอย่าง เครื่องจะแสดงความเข้มข้นของสารที่ทำการตรวจวัดเป็นตัวเลข บันทึกข้อมูล ใช้เวลาในการตรวจวัดประมาณ 20 นาที

บทที่ 4

ผลการทดลอง

ตารางที่ 1 แสดงปริมาณปริมาณไซลิ้น ในปล่องปล่อยสู่อากาศ จากโรงงานผลิตเครื่องปรับอากาศ

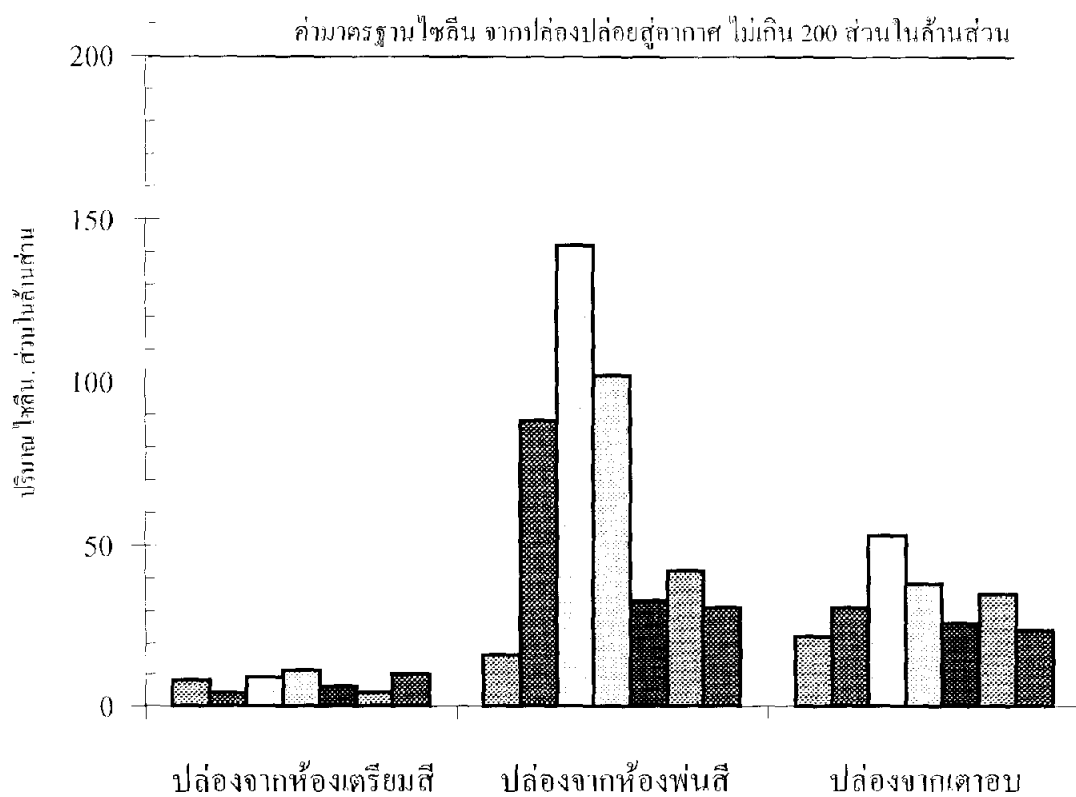
ครั้งที่	เดือนปีที่เก็บตัวอย่าง	ปริมาณไซลิ้น , ส่วนในล้านส่วน		
		ปล่องจากห้องเตรียมสี	ปล่องจากห้องพ่นสี	ปล่องจากเตาอบ
1	มี.ค.42	19	28	20
2	พ.ย.42	14	45	56
3	ม.ย.43	10	30	47
4	ก.ย.43	2	15	18
5	มี.ค.44	8	21	26
6	ต.ค.44	12	32	28
7	ก.พ.45	7	39	31

รูปที่ 1 กราฟแสดงปริมาณไซลิ้นในปล่องปล่อยสู่อากาศจากห้องเตรียมสี, ห้องพ่นสี และเตาอบจากโรงงานผลิตเครื่องปรับอากาศเทียบกับค่ามาตรฐาน พบว่าทุกครั้งที่ทำการตรวจวัดไม่มีตำแหน่งใดมีค่าเกินกว่ามาตรฐาน

ตารางที่ 2 แสดงปริมาณปริมาณไซลิน ในปล่องปล่อยสู่อากาศ จากโรงงานผลิตตู้เย็น

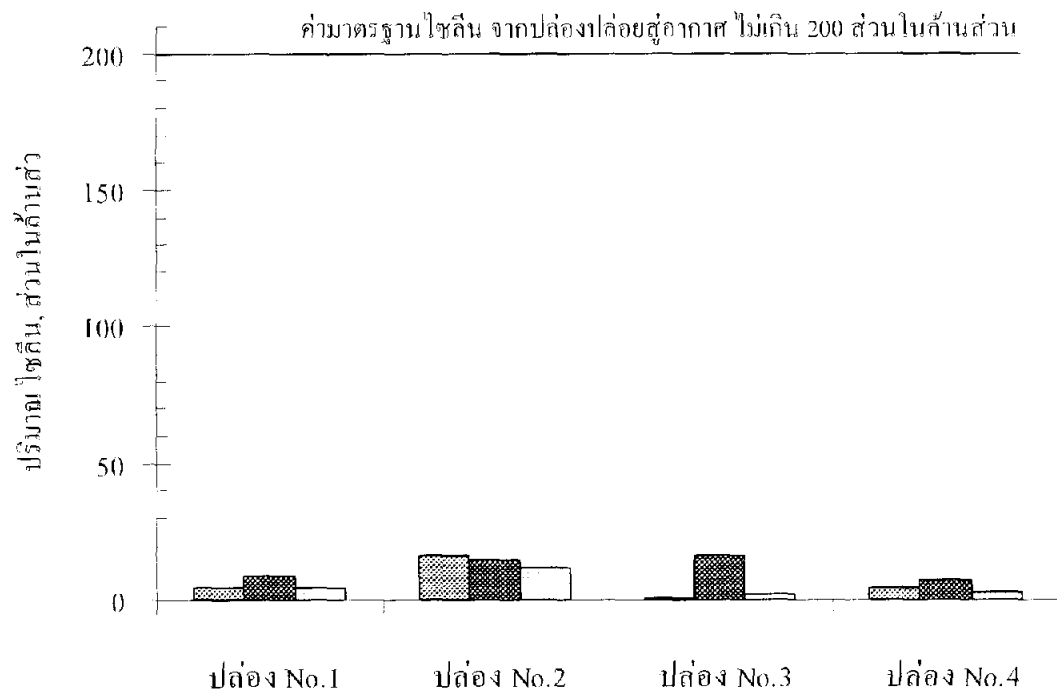
ครั้งที่	เดือนปีที่เก็บตัวอย่าง	ปริมาณไซลิน , ส่วนในล้านส่วน		
		ปล่องจากห้องเตรียมสี	ปล่องจากห้องพ่นสี	ปล่องจากเตาอบ
1	มี.ค.42	8	16	22
2	พ.ย.42	4	88	31
3	เม.ย.43	9	142	53
4	ก.ย.43	11	102	38
5	มี.ค.44	6	33	26
6	ต.ค.44	4	42	35
7	ก.พ.45	10	31	24

รูปที่ 2 กราฟแสดงปริมาณไซลินในปล่องปล่อยสู่อากาศจากห้องเตรียมสี, ห้องพ่นสี และเตาอบจากโรงงานผลิตตู้เย็นเทียบกับค่ามาตรฐาน พบว่าทุกครั้งที่ทำการตรวจวัดไม่มีตำแหน่งใดมีค่าเกินกว่ามาตรฐาน

ตารางที่ 3 แสดงปริมาณปริมาณโซลีน ในปล่องปล่อยสู่อากาศ จากโรงงานผลิตสี

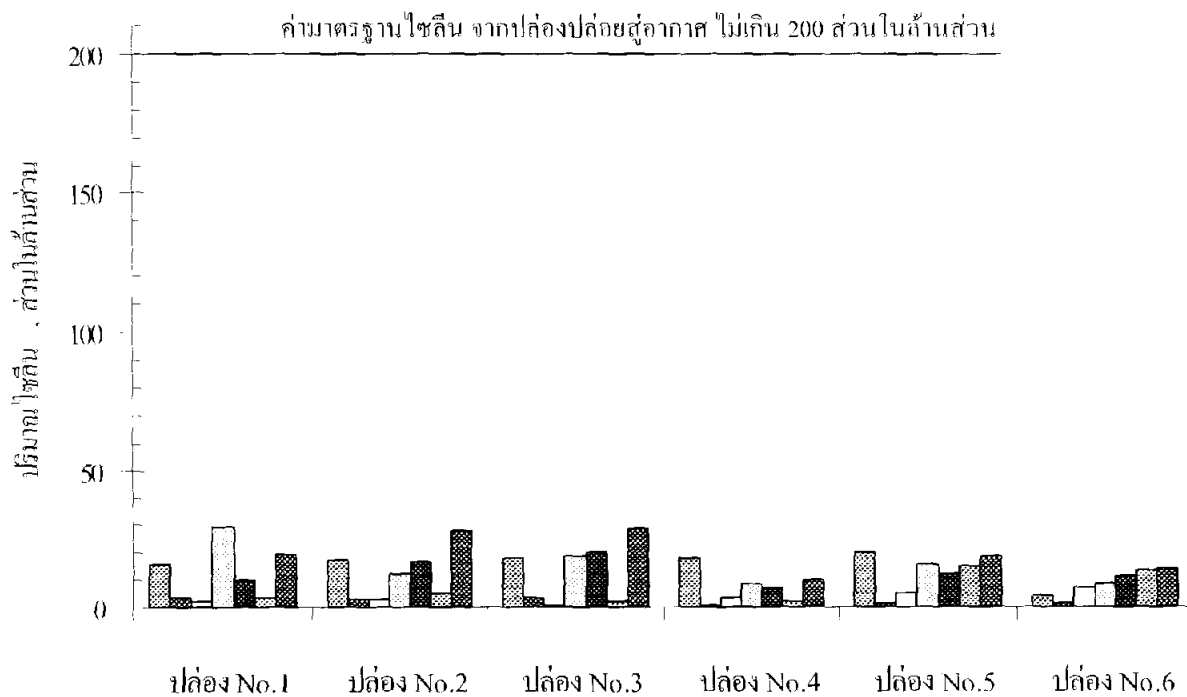
ครั้งที่	เดือนปีที่เก็บตัวอย่าง	ปริมาณโซลีน , ส่วนในล้านส่วน			
		ปล่อง No.1	ปล่อง No.2	ปล่อง No.3	ปล่อง No.4
1	พ.ค.42	4.2	16.0	0.4	4.6
2	พ.ค.43	9.0	15.0	16.0	7.1
3	มิ.ย.44	4.5	12.0	2.0	2.6

รูปที่ 3 กราฟแสดงปริมาณโซลีนในปล่องปล่อยสู่อากาศ No.1 , No.2, No.3 และ No.4 โรงงานผลิตสี เทียบกับค่ามาตรฐาน พบว่าทุกครั้งที่ทำ การตรวจวัด ไม่มีตำแหน่งใดมีค่าเกินกว่ามาตรฐาน

ตารางที่ 4 แสดงปริมาณปริมาณไซลิน ในปล่องปล่อยสู่อากาศ จากโรงงานผลิตชิ้นส่วน อิเล็กทรอนิกส์

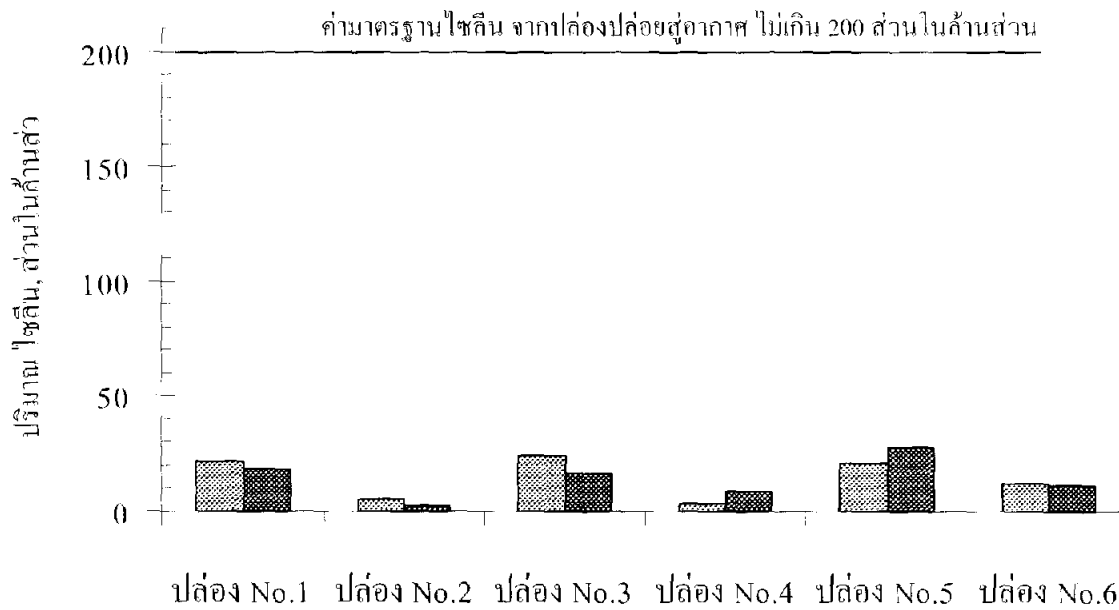
ครั้งที่	เดือนปีที่เก็บตัวอย่าง	ปริมาณไซลิน , ส่วนในล้านส่วน					
		ปล่อง No.1	ปล่อง No.2	ปล่อง No.3	ปล่อง No.4	ปล่อง No.5	ปล่อง No.6
1	เม.ย.43	15.8	17.2	17.8	17.8	20.4	4.6
2	พ.ย.43	3.8	3.2	3.9	1.0	1.2	1.2
3	ธ.ค.43	1.9	3.0	1.0	3.4	5.0	7.0
4	พ.ค.44	29.5	12.4	19	8.7	15.8	8.8
5	มิ.ย.44	10.3	16.5	20.4	7.0	11.9	11.8
6	พ.ย.44	3.4	5.2	1.8	1.9	15.0	14.0
7	ธ.ค.44	19.2	27.8	28.9	9.8	18.8	14.4

รูปที่ 4 กราฟแสดงปริมาณไซลินในปล่องปล่อยสู่อากาศ No.1 , No.2, No.3, No.4, No.5 และ No.6 โรงงานผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์เทียบกับค่ามาตรฐาน พบว่าทุกครั้งที่ทำการตรวจวัดไม่มีตำแหน่งใดมีค่าเกินกว่ามาตรฐาน

ตารางที่ 5 แสดงปริมาณปริมาณไซลิน ในปล่องปล่อยสู่อากาศ จากโรงงานผลิตรถยนต์

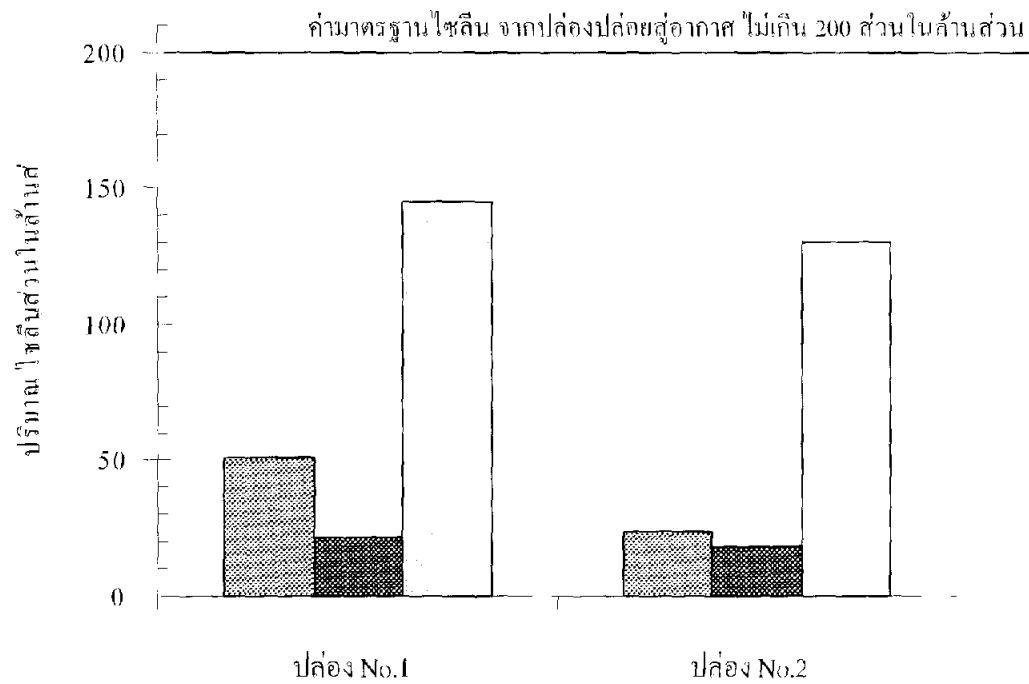
ครั้งที่	เดือนปีที่เก็บตัวอย่าง	ปริมาณไซลิน , ส่วนในล้านส่วน					
		ปล่อง No.1	ปล่อง No.2	ปล่อง No.3	ปล่อง No.4	ปล่อง No.5	ปล่อง No.6
1	ม.ค.44	21.6	5.1	24.6	3.4	20.7	12.3
2	ก.พ.44	18.3	2.3	16.3	8.4	28.1	10.9

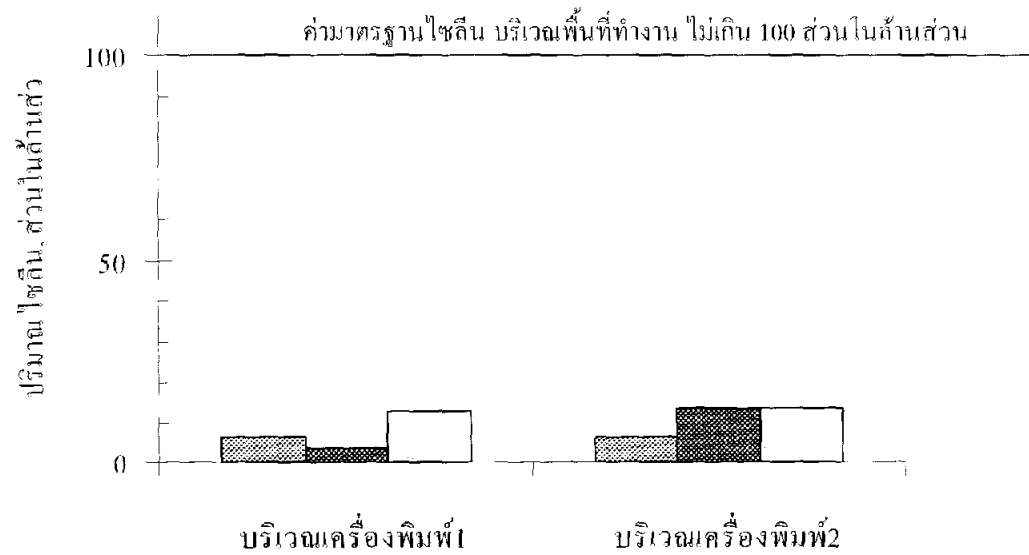
รูปที่ 5 กราฟแสดงปริมาณไซลินในปล่องปล่อยสู่อากาศ No.1 , No.2, No.3, No.4, No.5 และ No.6 โรงงานผลิตรถยนต์เทียบกับค่ามาตรฐาน พบว่าทุกครั้งที่ทำการตรวจวัดไม่มีตำแหน่งใดมีค่าเกินกว่ามาตรฐาน

ตารางที่ 6 แสดงปริมาณปริมาณไซลิน จากโรงงานพิมพ์สีบนแผ่นโลหะ

ครั้งที่	เดือนปีที่เก็บตัวอย่าง	ปริมาณไซลิน , ส่วนในล้านส่วน			
		ปล่อง No.1	ปล่อง No.2	บริเวณเครื่องพิมพ์ 1	บริเวณเครื่องพิมพ์ 2
1	มี.ค.43	51.0	23.5	6.3	6.6
2	ม.ค.44	21.4	18.0	3.6	13.9
3	พ.ย.44	144.7	129.9	12.5	13.9

รูปที่ 6 กราฟแสดงปริมาณไซลิเนในปล่องปล่อยสู่อากาศ No.1 และ No.2 โรงงานพิมพ์สีบบนแผ่นโลหะเทียบกับค่ามาตรฐาน พบว่าทุกครั้งที่ทำกรตรวจวัด ไม่มีค่าหนึ่งใดมีค่าเกินกว่ามาตรฐาน

รูปที่ 7 กราฟแสดงปริมาณไซลิเนบริเวณเครื่องพิมพ์1 และบริเวณเครื่องพิมพ์2 โรงงานพิมพ์สีบบนแผ่นโลหะเทียบกับค่ามาตรฐาน พบว่าทุกครั้งที่ทำกรตรวจวัด ไม่มีค่าหนึ่งใดมีค่าเกินกว่ามาตรฐาน

บทที่ 5

วิจารณ์และสรุปผลการทดลอง

5.1 วิจารณ์และสรุปผลการทดลอง

จากการศึกษาปริมาณไอซีลินที่ปล่อยจากปล่องปล่อยสู่อากาศจากห้องเตรียมสี, จากห้องพ่นสีและจากเตาอบของโรงงานผลิตเครื่องปรับอากาศเมื่อเทียบกับมาตรฐานปริมาณไอซีลินจากปล่องปล่อยสู่อากาศ กำหนดโดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม ค่ามาตรฐานไอซีลินจากปล่องปล่อยสู่อากาศไม่เกิน 200 ส่วนในล้านส่วน พบว่าในการวัดตั้งแต่เดือนมีนาคม 2542 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2545 รวม 7 ครั้ง ผลของการวัดทุกครั้ง มีค่าอยู่ในเกณฑ์ที่มาตรฐานกำหนด และปริมาณไอซีลินที่ปล่อยจากปล่องปล่อยสู่อากาศจากห้องเตรียมสี, จากห้องพ่นสีและจากเตาอบของโรงงานผลิตตู้เย็น พบว่าในการวัดตั้งแต่เดือนมีนาคม 2542 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2545 รวม 7 ครั้ง พบว่าผลการวัดทุกค่ามีค่าอยู่ในเกณฑ์ที่มาตรฐานกำหนด และในปล่องปล่อยสู่อากาศ No.1, No.2, No.3 และ No.4 จากโรงงานผลิตสีจากการตรวจวัดตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2542 ถึงมิถุนายน 2544 รวม 3 ครั้งพบว่าทุกปล่องที่ตรวจวัดมีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน และในปล่องปล่อยสู่อากาศ No.1, No.2, No.3, No.4, No.5 และ No.6 จากโรงงานผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ทำการตรวจวัดตั้งแต่เดือนเมษายน 2543 ถึงเดือนธันวาคม 2544 รวม 7 ครั้ง พบว่าทุกปล่องที่ตรวจวัดมีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน และในปล่องปล่อยสู่อากาศ No.1, No.2, No.3, No.4, No.5 และ No.6 จากโรงงานผลิตรถยนต์ ทำการตรวจวัดในเดือนมกราคมและกุมภาพันธ์ 2544 รวม 2 ครั้ง พบว่าทุกปล่องมีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน และในโรงงานพิมพ์สีบนแผ่นโลหะ ได้ทำการตรวจวัดไอซีลินในปล่องปล่อยสู่อากาศและบริเวณพื้นที่ทำงานตั้งแต่เดือนมีนาคม 2543 ถึง พฤศจิกายน 2544 รวม 3 ครั้ง พบว่าในปล่องปล่อยสู่อากาศ No.1 และ No.2 มีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานและในบริเวณพื้นที่ทำงานซึ่งขอมิให้มีปริมาณไอซีลินไม่เกิน 100 ส่วนในล้านส่วน กำหนดโดยกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย พบว่าบริเวณเครื่องพิมพ์ 1 และ บริเวณเครื่องพิมพ์ 2 มีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ส่วนโรงงานผลิตกระจกทำการตรวจวัดบริเวณพื้นที่ทำงานบริเวณห้องสี 1 ทำการตรวจวัด 2 ครั้งในเดือนมกราคมและมิถุนายน 2544 ทั้ง 2 ครั้ง พบว่ามีค่าเกินกว่ามาตรฐานทั้ง 2 ครั้ง คือมีค่า 116 และ 113 ส่วนในล้านส่วนตามลำดับ และในบริเวณห้องสี 2 ทำการตรวจวัด 2 ครั้งเช่นกัน พบว่าในเดือน ม.ค. 2544 มีค่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน แต่ในเดือน มิ.ย. 2544 มีค่าเกินกว่ามาตรฐานกำหนดคือ 214.2 ส่วนในล้านส่วน ซึ่งจะเห็นได้ว่าโรงงานควรมีการตรวจคุณภาพของอากาศอยู่อย่างสม่ำเสมอและยิ่งถ้ามีปริมาณสารมลพิษเกินกว่ากฎหมายกำหนดอยู่เสมอต้องมีการตรวจให้มีระยะถี่มากขึ้น ถ้าในกรณีที่บริเวณพื้นที่ทำงานมีค่าเกินกว่ามาตรฐาน

กำหนดควรปรับปรุงให้มีการถ่ายเทของอากาศในบริเวณนั้นให้ดีขึ้นและควรให้พนักงานที่ปฏิบัติงานในใส่อุปกรณ์ป้องกัน และควรเลือกชนิดของตัวกรองให้เหมาะสมคือเลือกใช้ชนิดกรองสารอินทรีย์

5.2 ข้อเสนอแนะ

นอกจากการศึกษานี้แล้วควรจะมีการศึกษาต่อในเรื่องผลกระทบจากโซลีนต่อสุขภาพพนักงานที่ทำงานสัมผัสกับโซลีนเป็นระยะเวลานานเพื่อเป็นการเฝ้าระวังสุขภาพของพนักงาน

กิตติกรรมประกาศ

ผลงานนี้ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากบุคลากรในกลุ่มงานสิ่งแวดล้อม ขอขอบคุณผู้อำนวยการกองกองพิสิทธ์และวิศวกรรมและหัวหน้ากลุ่มงานสิ่งแวดล้อมที่ได้ให้การสนับสนุนในการศึกษา ขอขอบคุณ โรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บตัวอย่าง

เอกสารอ้างอิง

1. สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ, 2529 “โซลีน”
2. กาญจนา กานต์วิโรจน์, 2533 “การเก็บตัวอย่างและการวิเคราะห์หิมตกพิษทางอากาศที่เป็นก๊าซและไอ” เอกสารการสอนชุดวิชาสุขศาสตร์อุตสาหกรรมพื้นฐาน, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, หน้า 329-354